

βλαβέντα λουσθίων δρόμων.

120

αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Ant. κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήματι πιστοὺς
Ἄτρεΐδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
πομπᾶς ἀρχοῦς·

οὔτω δ' εἶπε τεράζων

125

“ χρόνῳ μὲν αἰρεῖ Πριάμῳ πόλιν ἄδε κέλευθος,

gestamina, i. e. leporem prole praegravidam. Cf. Ch. 247. γένναν αἰετοῦ. Locutio contorta sed Aeschyleum stylum redolens.) Ita βλαβέντα habebit ad quod referatur. Istud — ονα in ἐριζύμονα revera pertinet ad ἐριζυματοφέρονα. Etiam in lectione φέροβοντο (Fl. F.) latet terminatio — φέρονα. Scriptura ἐριζύματα orta est ex μαια supra φέροματι scripto, ut monuit Weckl. Tentabam etiam λαγίαν ἐριζυματοφέρονα γένναν, vel λαγίαν ἐριζύμονα φέροματι γένναν (i. e. leporem praegravidam foetu). Scilicet ζυματοφέρων (quocum cf. ζυματόφθορος, Eur. Fr. 636, 2.) valet foetu gravida, ἐριζυματοφέρων foetu praegravida). Cf. Eur. Phoen. 802. Σπασίτων γένναν ἀσπιδοφέρονα.

120. βλαβέντα λουσθίων δρόμων] Tentabam olim δρόμων βλαβεῖσαν λουσθίων, vel βλαβεῖσαν ὑστάτων δρόμων, quum postulari videatur feminini generis participium. Sed defendi potest βλαβέντα, si ad φέροματι referatur, aut si λαγίαν γένναν idem valeat quod λαγών. Cf. Hom. Od. α'. 195. ἀλλά νυ τὸν γε θεοὶ βλέπτουσι ζελεύθου.

121. τὸ δ' εὖ νικάτω] Qu. τὸ δ' εὖ νικήη, ut in 350. τὸ δ' εὖ ζροτοίη. Sed cf. 139. 159. 904. φθόνος δ' ἀπέστω.

122. κεδνὸς δὲ] κεδνὸς ὅτε conj. Pal. κῆτα κεδνὸς Eng. Qu. εἶτα κεδνὸς —. Cf. v. str. 104. λήμασι δισσοὺς mss. λήμασιν ἴσους Dind. λήμασι πιστοὺς Lobeck. Praestat λήματι πιστοῦς. Cf. Pers. 55. τοξουλκῶ λήματι πιστοῦς. Ineptum foret δισσοὺς post δύο.

123. Ἄτρεΐδας mss. Ἄτρεΐδας Monk.

124. πομπὸς (sic) τ' ἀρχᾶς M. πομποῦς τ' ἀρχοῦς Fl. F. conj. Haupt. πομποῦς τ' ἀρχᾶς conj. Schn. σπερχνοῦς ἀρχοῦς Keck. πομπῆς τ' ἀρχοῦς Musgr. πομπᾶς ἀρχοῦς Karst. Dind. Metzger. (Cf. Sept. 613. τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν. Pind. Isth. VI. 73. πέμπεν θεὸς ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν. Theocr. XXV. 43. Ἀγγείαν — ἀρχὸν Ἐπειῶν.) πομπὸς ἀρχᾶς Rauchenstein. Wecklein. (Soph. Oed. C. 1548. Ἐρμῆς ὁ πομπός.) Fort. πομποῦς στρατιᾶς (duces exercitus). Cf. Pers. 25. στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι. 918. βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς. Ag. 799. στέλλον στρατιάν. Pers. 9. 534. 857.

125. οὔτω δ'] Fort. οὔτω τ'. τεράζων (i. e. τεράζων) M. Cf. ματάζειν, σφαδάζειν, etc. τεράζων Herm., coll. Etym. M. p. 737, 11.

126. ἀγρεῖ mss. Cf. Archil. Fr. 5, 3. ἀγρεῖ δ' οἶνον ἐρυθρόν. Sapph. 2, 14. Hom. Il. 5, 765. ἀγρεῖ μὲν —. Od. 20, 149. ἀγρεῖτε. Sed usitata forma est